

Stereoanalyse af digitale billeder

Søren I. Olsen

Oversigt

1. Datamatsyn og stereoanalyse
2. Stereobilleder og stereogeometri
3. Stereosyn hos mennesket
4. Korrespondanceproblemet
Problemer og simplificerende antagelser
5. Algoritmiske metoder

Datamatsyn

I datamatsyn analyseres et eller flere (gråtone/farve) billeder med det formål at ekstrahere information om scenens rumlige form, bevægelse etc.

Form fra gråtoner	1 billede
Form fra tekstur	1 billede
Form fra stereo	2-n billeder
Form fra lyslægning	3-n billeder
Form fra bevægelse	2-n billeder
Form fra fokus	n billeder
Form fra zoom	2-n billeder

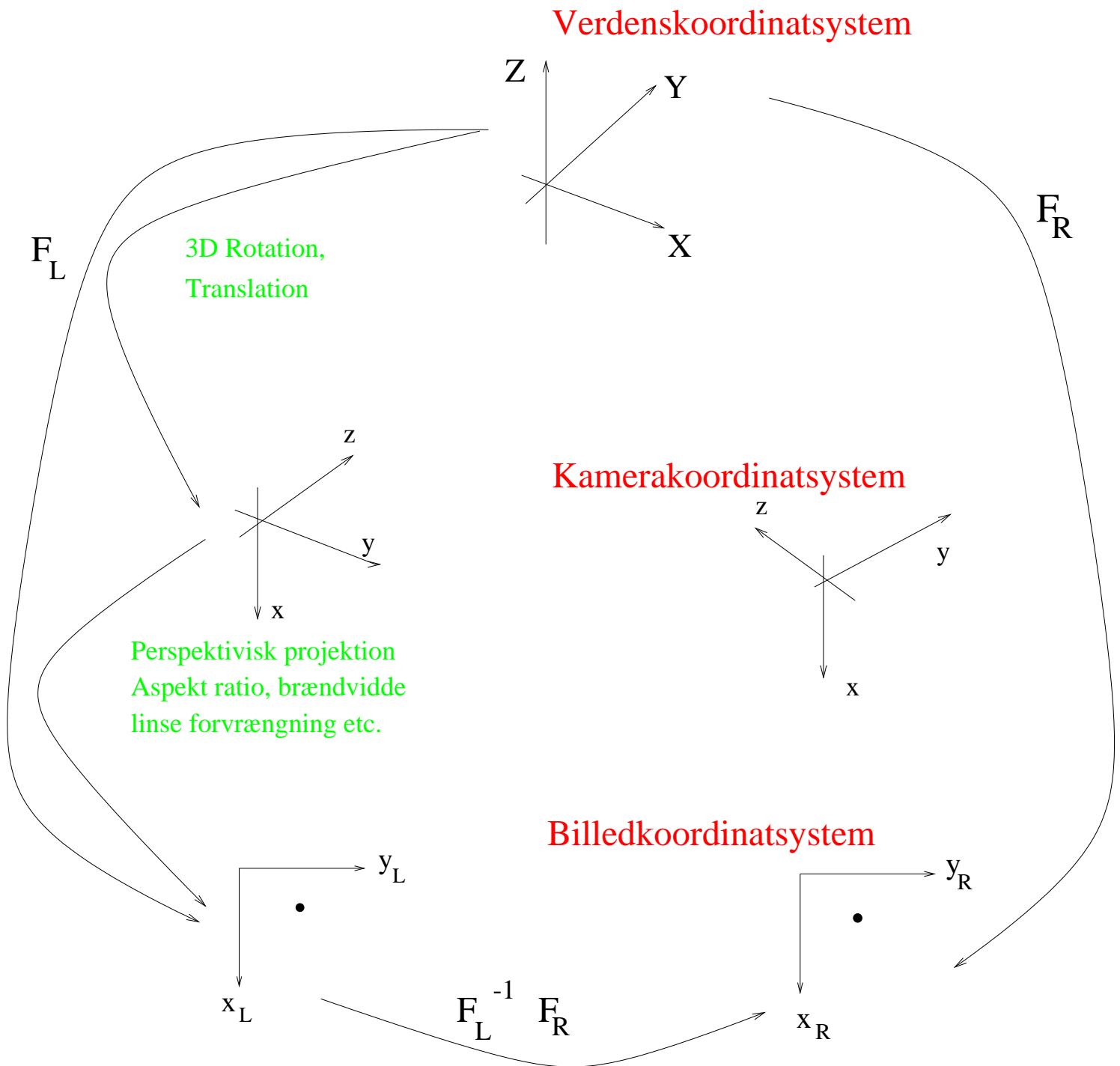
Stereoanalyse

Analyse af 2 billeder af en scene optaget fra forskellig position.

Hvis kamera'enes absolutte position og orientering kendes kan scenen tredimensionale form og position (dybde) bestemmes ud fra korresponderende punkter i de to billeder.

1. Kamerakalibrering
2. Korrespondanceproblemet
3. 3D rekonstruktion af scene

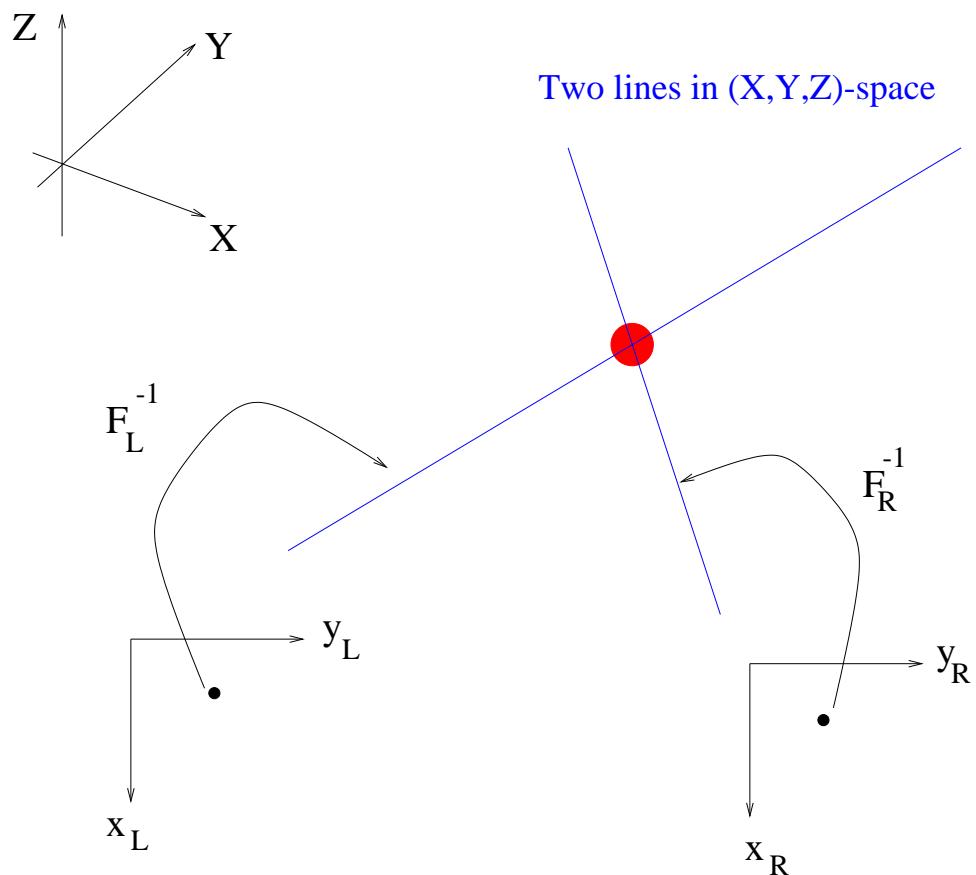
Kamerakalibrering

Korrespondanceproblemet

Givet billedpunkt (x_L, y_L) i det ene kamera, find billedpunkt (x_R, y_R) i det andet kamera således at de to billedpunkter afbilder samme fysiske scenepunkt.

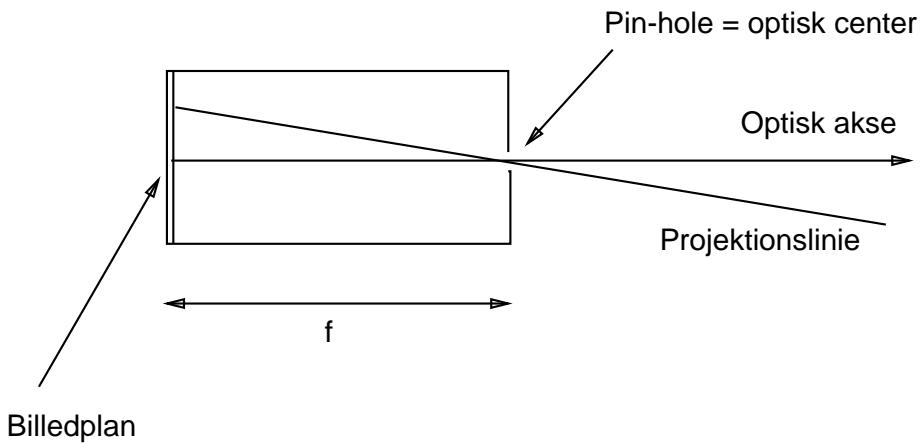
3D rekonstruktion

Anvendelser

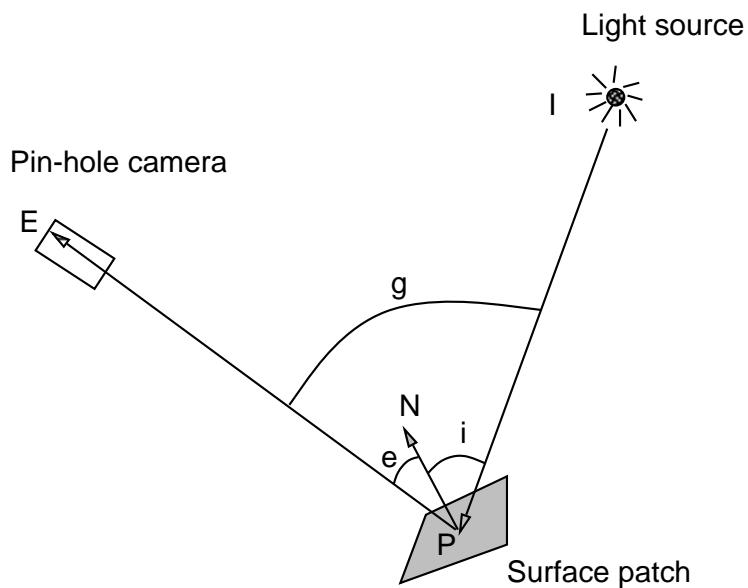
- Astronomi: Planetobservationer
- Topografisk kortlægning ud fra fly eller satellitbilleder, f.eks. i utilgængelige egne eller ved større anlægsarbejder.
- Navigation (f.eks. af selvkørende robotter og biler)
- Opmåling af truede bygningsværker og monumenter
- Underholdning

Billeddannelse

Billeddannelsen er perspektivisk: $(x, y) = \frac{f}{Z} (X, Y)$

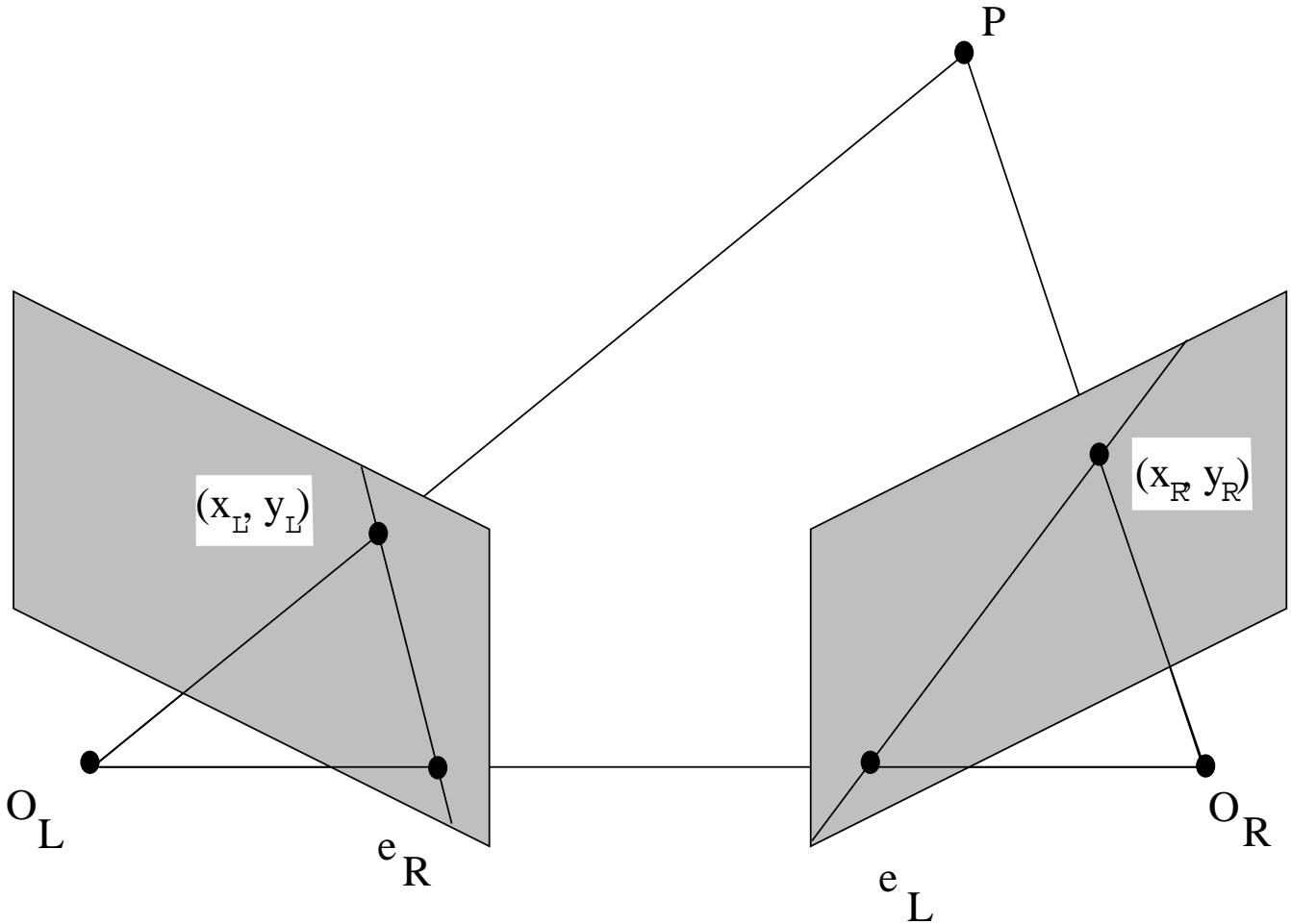
hvor (x, y) er billedkoordinater og (X, Y, Z) er verdenskoordinater.

1. Punktet **P** reflekterer forskellig mængde af lys mod de to kamera.
2. Form og størrelse af en projiceret fladeflis vil være forskellig på de to billedplaner.

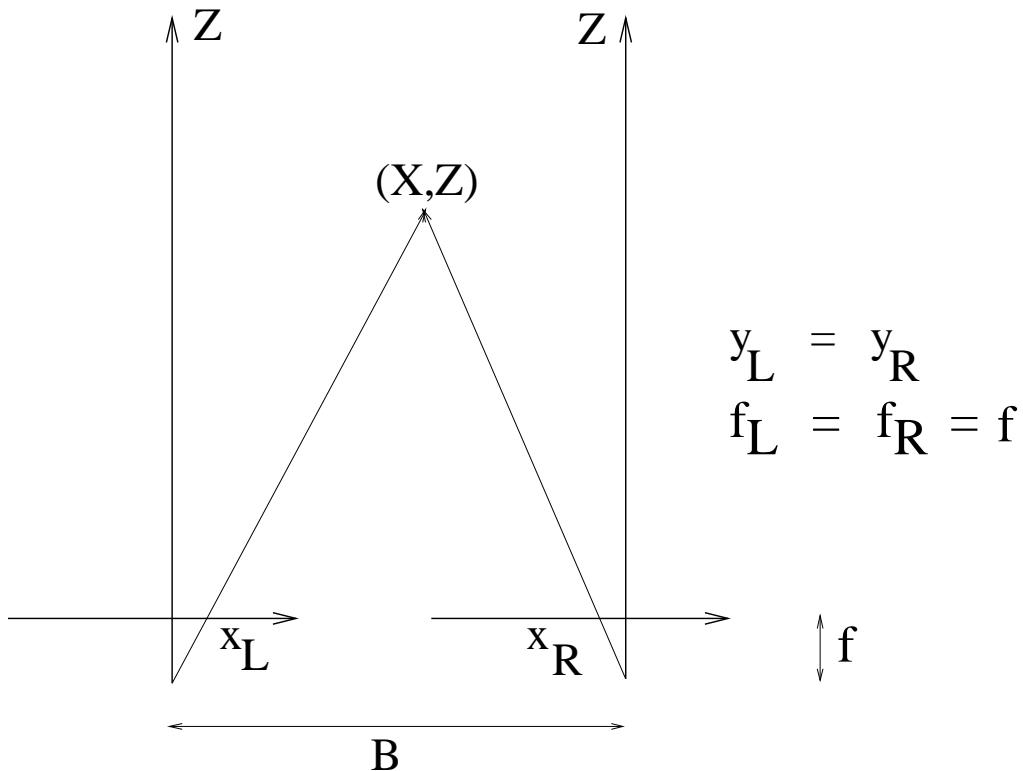
Stereogeometri - Epipolarlinier

Uanset hvorledes de to kamera er positioneret og orienteret er korrespondanceproblemet 1-dimensionelt, dvs: Givet (x_L, y_L) vil (x_R, y_R) ligge på en ret linie i R-billedplanet.

Stereogeometri med konjugerede epipolarlinier

Det simpleste tilfælde - Parallele optiske akser

Disparitet: (d_x, d_y)

$$d_x = x_R - x_L = f \frac{X - B}{Z} - f \frac{X}{Z} = -f \frac{B}{Z}$$

I dette tilfælde bliver rekonstruktionen:

$$(X, Y, Z) = -\frac{B}{d_x} (x_L, y_L, f)$$

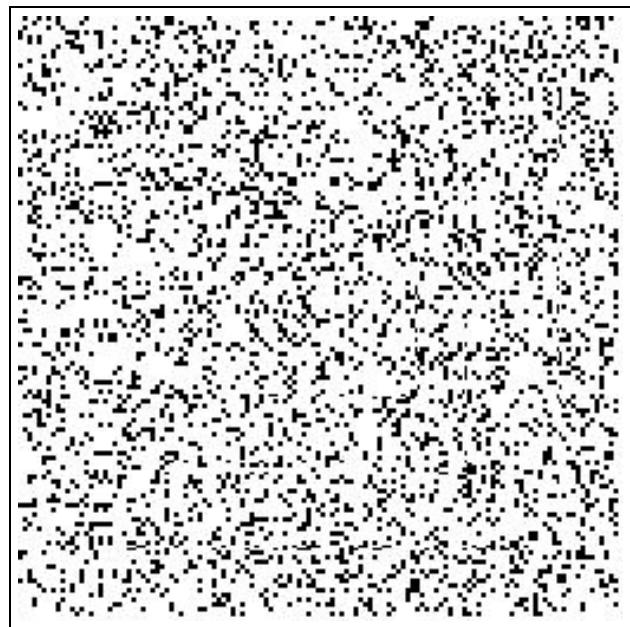
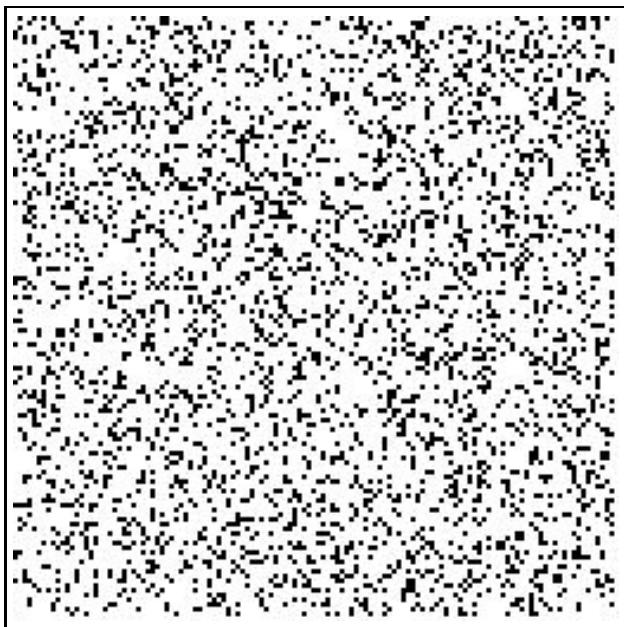
Epipolarlinieopretning

Givet kamerakalibrering kan de to billeder oprettes således at $y_L = y_R$

Stereosyn hos mennesket

Mennesker er gode til stereosyn: Prøv at træde en nål med det ene øje lukket. Både psykologisk og neurofysiologisk er stereosynet veludforsket.

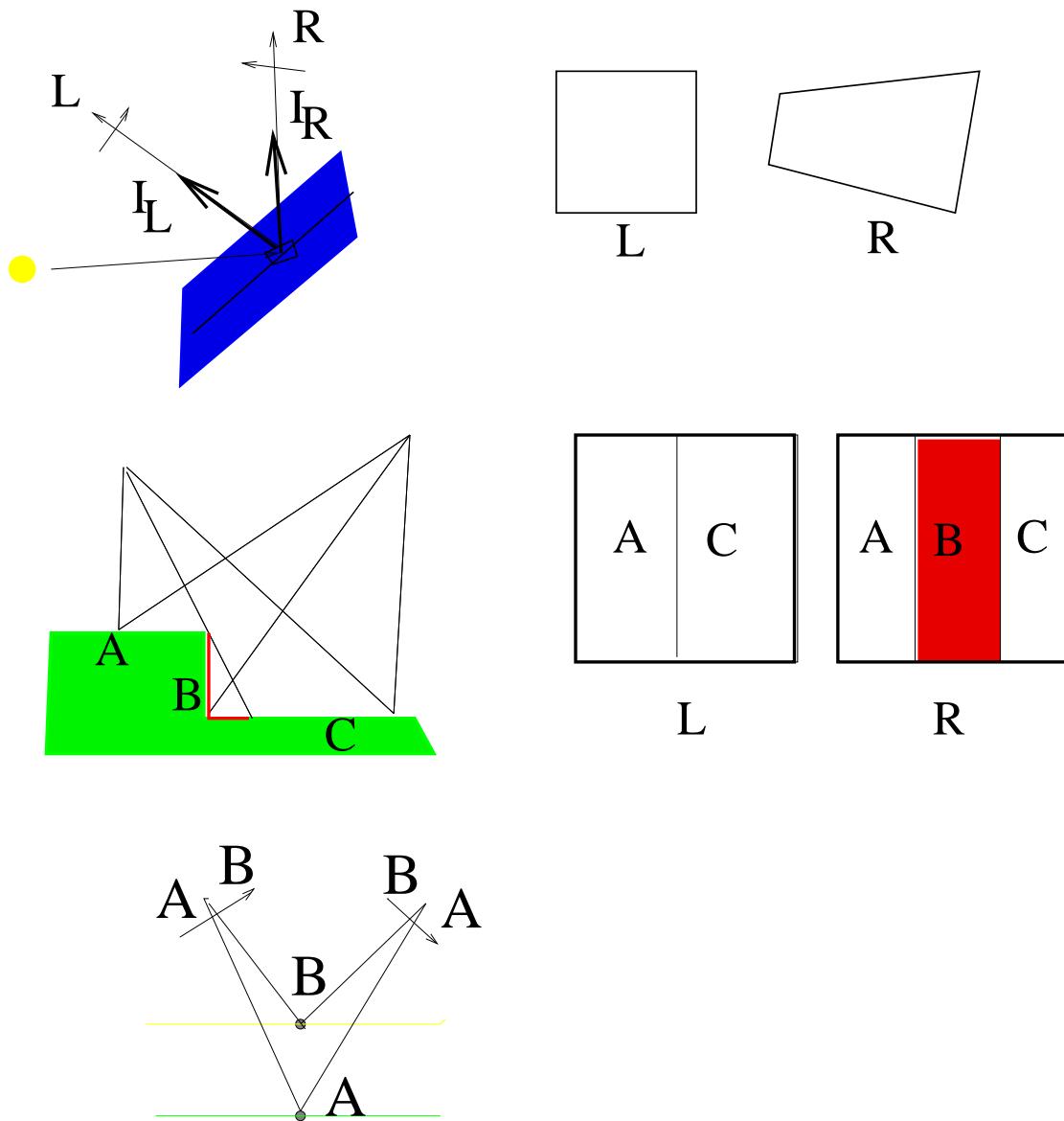
- Farver er ikke betydende for evnen til stereosyn
- Eksistensen af intensitetskontraster (f.eks. fra tekstur) er meget betydende for evnen til stereosyn. En stor del af **V1** (det første område af visual cortex) er dedikeret til detektion af intensitetskanter.
- Kendte strukturer er ikke betydende for stereosynet.

Figur 1: Random dot stereogram

Korrespondanceproblemet: Problemer

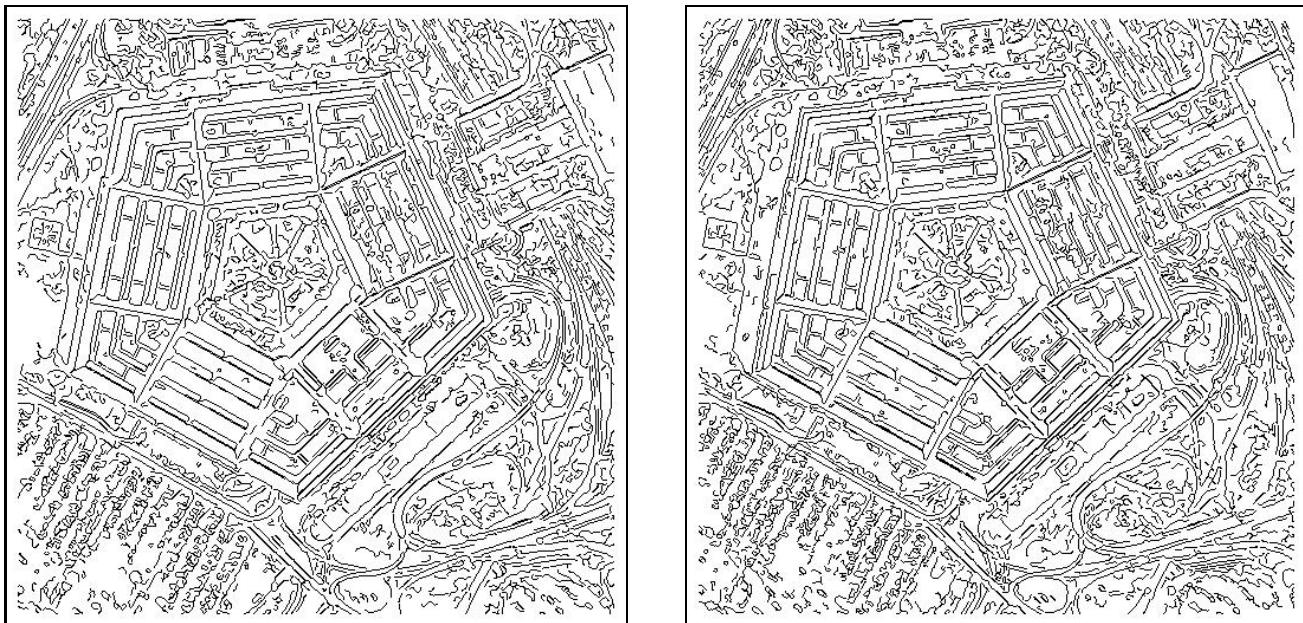
- Intensiteterne i korresponderende punkter er ikke ens
- Korresponderende områder har ikke samme form
- Visse områder kan være usynlige i det ene billede
- Ved transperens kan der opstå rækkefølgeombytning

Simplificerende antagelser

- Antag scene består af solide objekter (ingen transperens)
- Bestem punkter [features] i billederne, sådan at disse er stabile mht. forskelle kameraposition. Bestem kun dispariteter i featurepunkter.

Kantpunkter, dvs. punkter hvor intensitetsgradientens længde (kontrasten) er lokalt maksimal, er gode (stabile) featurepunkter.

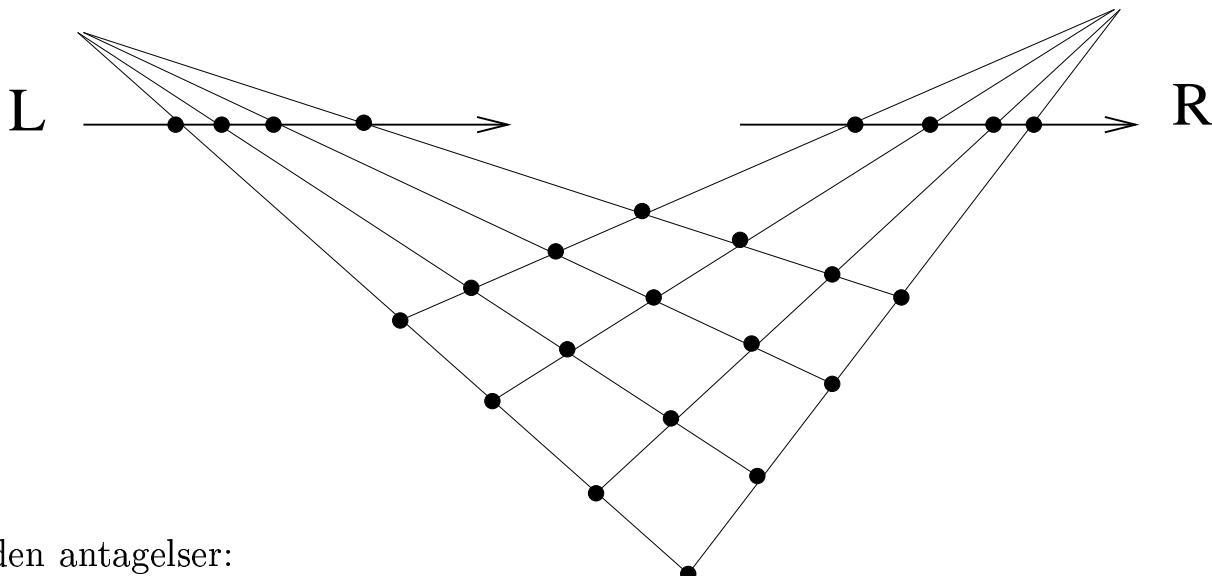

Figur 2: Kanter detekteret i et stereobilledpar

Korrespondanceproblemet: Kombinatorisk størrelsesorden

Antag n punkter i venstre billede og n punkter i højre billede.

Lad $N(n)$ være antal løsningsmuligheder.

Uden antigelser:

$$N(n) = 2^{n^2} \cdot N(4) = 16536.$$

Antag svag entydighed, dvs. hvert x_L kan korrespondere med højst et punkt x_R .

$$N(n) = \sum_{i=0}^n \frac{(n!)^2}{(n-i)!(i!)^2} \cdot N(4) = 204.$$

Antag rækkefølgeordning, dvs: $x_L^1 < x_L^2 \Rightarrow x_R^1 < x_R^2$, og svag entydighed.

$$N(n) = \frac{(2n)!}{(n!)^2} \cdot N(4) = 70.$$

Antag stærk entydighed, dvs. hvert x_L korresponderer med netop et x_R .

$$N(n) = n! \cdot N(4) = 12.$$

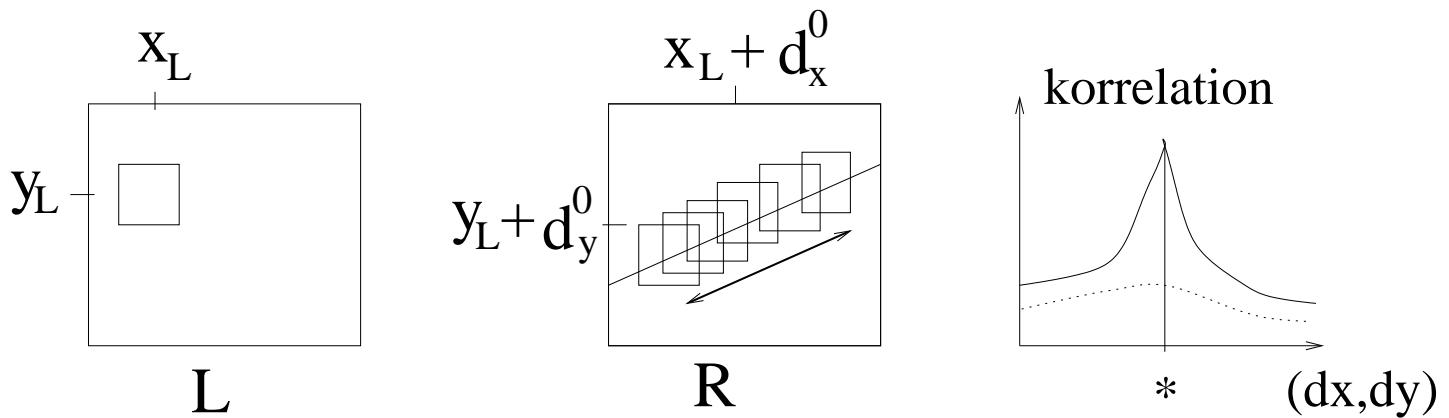
Antag rækkefølgeordning og stærk entydighed.

$$N(n) = 1.$$

En areal baseret metode

Givet disparitetsestimat (d_x^0, d_y^0) i punktet (x, y) .

Find (d_x, d_y) så korrelationskoefficienten mellem intensiteterne i vinduer centreret i (x, y) i L-billedet og $(x + d_x, y + d_y)$ i R-billedet er maksimal.

Egenskaber

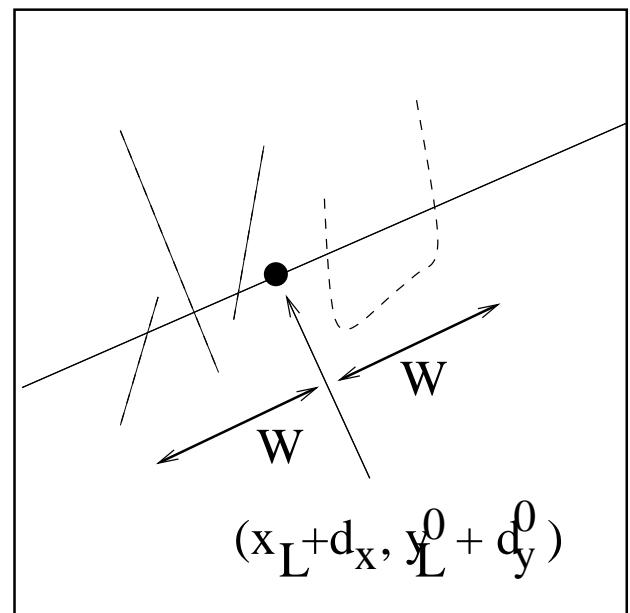
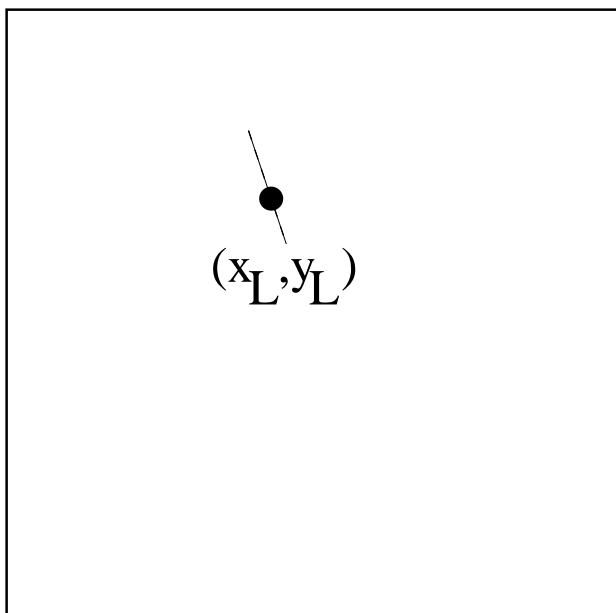
- Beregningstung
- Potentielt nøjagtig, men ikke robust
- Kan modificeres så der tages højde for forvrængning af vinduesformen.

En feature baseret metode

Knyt featurevektor $\vec{F} = (f_1, f_2, \dots, f_n)$ til alle kantpunkter (x, y) .

Simplest: 1 feature = kantorientering

Givet estimat (d_x^0, d_y^0) af disparitet i L-kantpunktet (x_L, y_L) : Find mulige kandidater til det korresponderende R-punkt (x_R, y_R) som de kantpunkter på R-epipolarlinien til (x_L, y_L) gennem $(x_L + d_x^0, y_L + d_y^0)$ inden for søgerområde W.

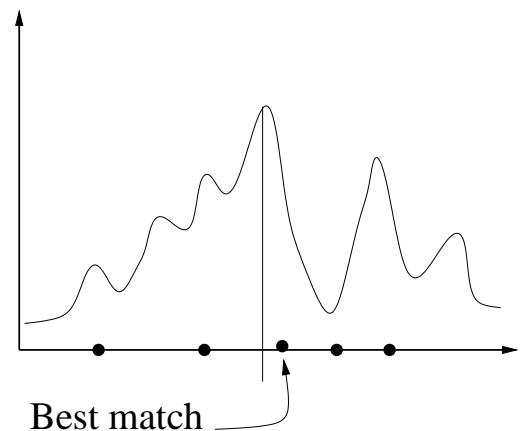
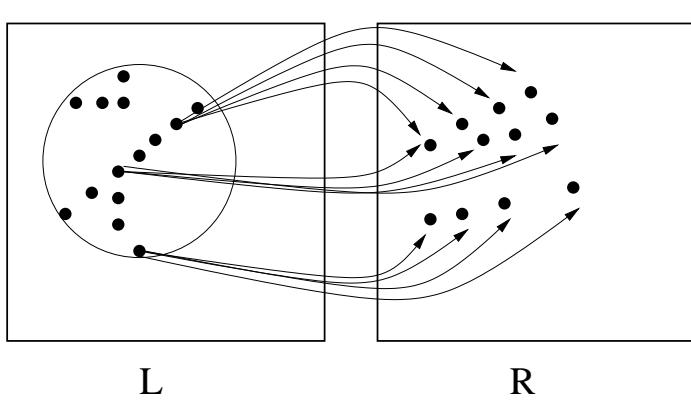
Vælg (x_R, y_R) så kandidat med orientering mest lig orienteringen i (x_L, y_L) .
Accepter kun hvis forskel i orientering er lille (f.eks. 15-20 grader).

Variationer

- Accepter kun korrespondencer hvis $L \rightarrow R$ -match stemmer med $R \rightarrow L$ -match, dvs. hvis $L(R(\vec{x}_L)) = \vec{x}_L$.
- Generelt godhedsmål for match $(x_L, y_L) \rightarrow (x_R, y_R)$

$$J = fkt(||(d_x - d_x^0, d_y - d_y^0)||^2) + \sum_{i=1}^n \alpha_i ||f_i^L - f_i^R||^2$$

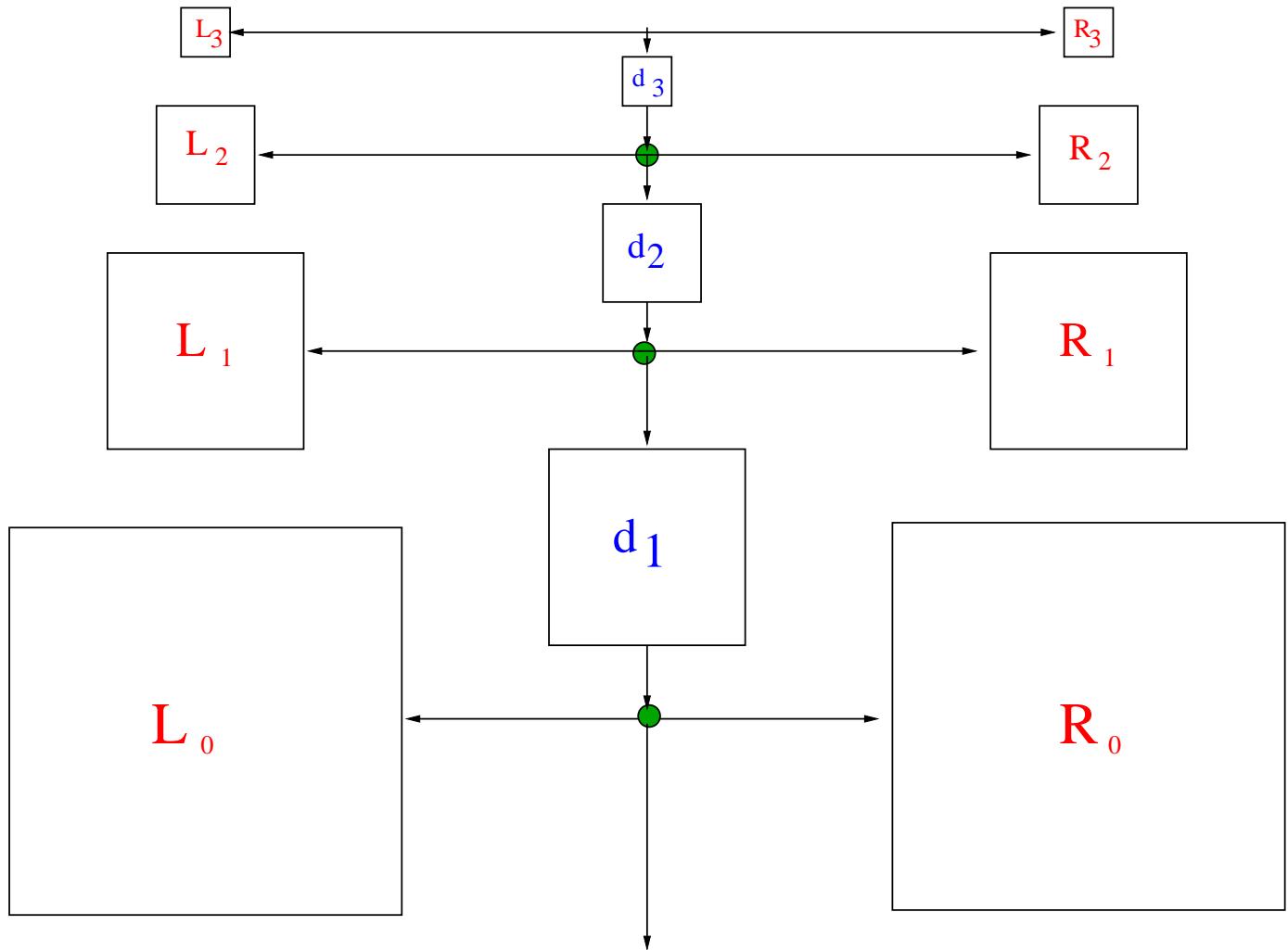
- **Alternativ:** Vælg først samtlige kandidater, der opfylder et mindstemål af lighed mellem features, og udskyd endeligt valg til senere passage, hvor mere global information er til rådighed.
- **Alternativ:** Bestem samtlige mulige dispariteter i alle punkter i en omegn om (x_L, y_L) . Beregn en udglattet fordeling af disparitiesfordelingen. Vælg match, der stemmer bedst med maksimumspunkt i fordeling.

Grov til fin analyse

I praksis kan dispariteten være stor (fx. 100 pixels) og have stor variation (fx. fra -50 pixel til 50 pixel). For at reducere søgeområdets størrelse er et estimat af dispariteten nødvendigt.

Metode: Trinvis nedfotografering

Ved en nedfotograferingsgrad på 1/2 bliver lagerforbruget:

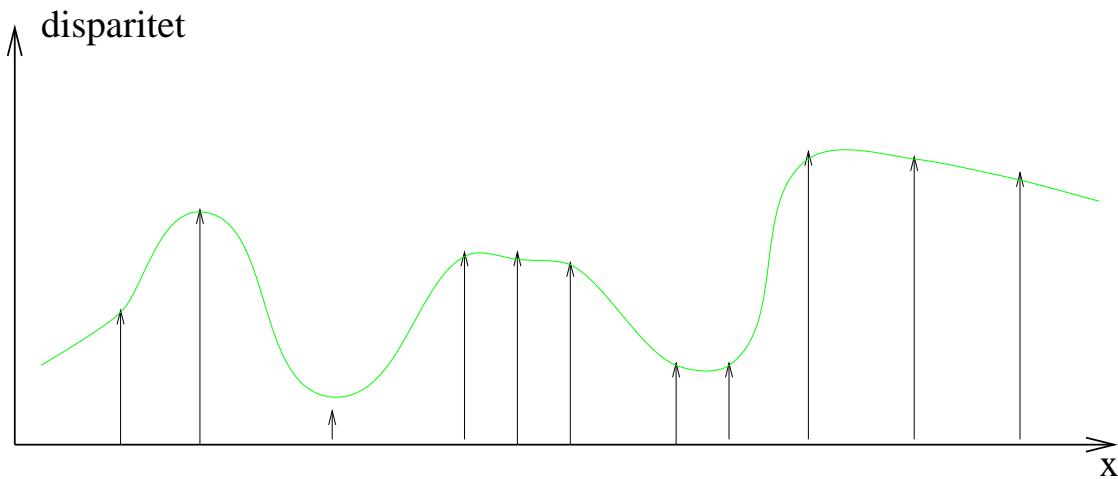
$$1 + \frac{1}{4} + \frac{1}{16} + \dots < \frac{4}{3}$$

Tæt disparitetsflade

Ved featurebaseret stereoanalyse bestemmes disparitet kun i featurepunkter. Bestemmelse af disparitet overalt kan foretages ved:

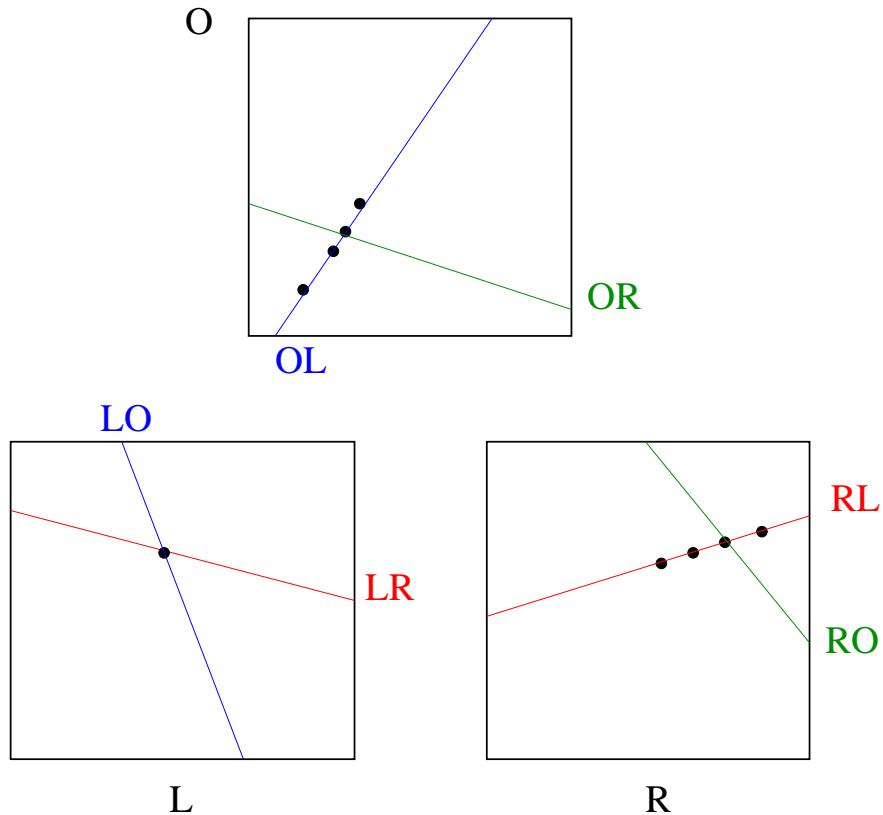
- Anvendelse af intensitetsbaseret (korrelations-) algoritme hvor søgeområde antages lille og bestemt ud fra dispariteten i de nærmeste featurepunkter.
- Ved interpolation, ved at tilpasse en glat flade $d(x, y)$ til de fundne dispariteter $c(x, y)$. Funktionen d kan f.eks. bestemmes som den funktion, der minimerer $\Theta(d)$:

$$\Theta(d(x, y)) = \sum_M |d(x, y) - c(x, y)|^2 + \int \int |d_x^2(x, y) + d_y^2(x, y)| dx dy$$

Fler-kamera stereo

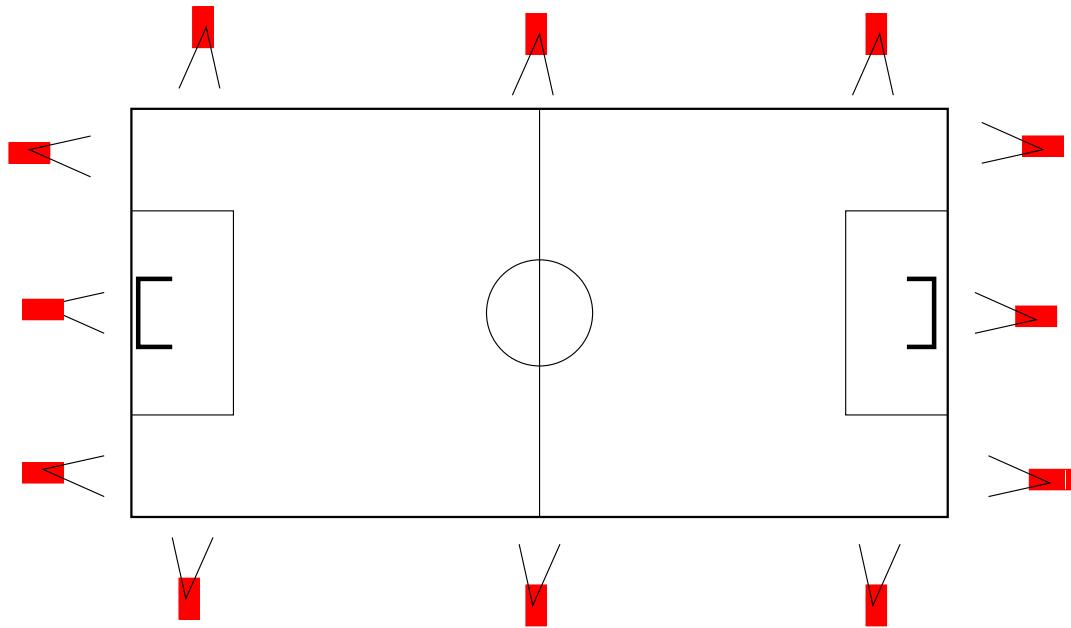
Ved brug af 3 kamera-stereo lægger epipolarliniegeometrien stærke restriktioner på korrespondanceproblemet.

Ved brug af mange kamera'er øges robustheden.

Var der straffe ?

Placere 10-20 helt stabile (kalibrerede) kamera'er omkring fodboldbane, således at alle positioner dækket af 3-6 kamera'er.

Løbende sporing og 3D-rekonstruktion af de 24 bevægelige objekter.

Var der straffe ?

Var bolden inde ?